



MAGYAR VEGYIPARI, ENERGIAIPARI ÉS ROKON SZAKMÁKBAN DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETI SZÖVETSÉGE

1068 Budapest, Benczúr u.45.

www.vdsz.hu

Állásfoglalás

a Nemzeti Intézkedési Terv-el kapcsolatban

(rövidített változat, a teljes szöveg a VDSZ honlapon www.vdsz.hu olvasható)

Általános megjegyzések:

1. A gazdaság van az emberért...

és nem az ember a gazdaságért! A „humán erőforrásnak” a szakmai kultúrán és képzettségen túl vannak döntő jelentőségű egyéb sajátságai, kultúrája, erkölce, érzelmei.

A világméretű gazdasági versenyben, az EU és hazánk csak úgy lehet sikeres, ha saját lakosságát a közös célok mellé állítja és egyben öntudatra neveli. Mi európaiak jogosan lehetünk büszkék hagyományainkra és eredményeinkre. Az önmagunkban lévő hit nélkül a jövő nem lehet sikeres.

2. Közösségek és szakszervezetek

A szakszervezetek természetes szövetségesének, a kormányoknak kell lenni. Az állam egyik alapvető feladata polgárainak védelme és azok érdekeinek képviselete. A tőke ellenben csak profitot akar.

A szakszervezetek természetes és önként szerveződő a munka világához kapcsolódó közösségek, demokratikusan választott és legitim vezetőkkel. Szervezeteinket havonta anyagilag is támogató tagjaink állampolgárok és szavazópolgárok. Gazdasági célokat elérni csak a szakszervezetekkel és a társadalommal békében és egyetértve lehet, másként még a legpozitívabb elképzelés is kudarcra van ítélve. Európai és nemzeti szinten egyaránt.

Konkrét megjegyzések:

1. A lakosság „fizikai újratermelése”, családtámogatás

Az európai nemzeti államok lakossága fogy. A családtámogatást tehát úgy kell tervezni és megvalósítani, hogy a kívánatos szempontok érvényesüljenek. Erre vonatkozóan a bemutatott anyag, nyilván a terjedelmi korlátok miatt, kevés. Pedig gyermek nélkül nincs „adózó munkavállaló” és jövő, sem Európában, sem hazánkban.

2. A teljes „termelési láncban” gondolkodás.

A címben szereplőn értjük: gyermekvállalás, normális családi nevelés, oktatás, szakképzés, munkahely, termelés-értékesítés, fogyasztás, stb. fogalmakat.

A legtöbb termelő ágazatban szakemberhiány van ezért a képzésben elsőrendűen fontos a szakmai elemek erősítése. Saját területünkön a vegyiparban is szakmunkáshiány van. A leírt anyagban szereplő felsőfokú végzettségűek számának növelése, csak bizonyos feltételek esetén jelenthet előnyt. A foglalkoztatás bővülése, a termelés hatékonyabbá tétele, a fogyasztás és az export növelése és munkavállalói oldalról a reálbérek növelése egymással összefüggő és egymásra épülő tényezők.

3. A gazdaság felpörgetése

Ennek szükségességével mindenki egyetért. A modellszámításokhoz érdemben hozzászólni nem lehet. Valóban munkahelyeket kellene teremteni, foglalkoztatást kellene bővíteni. Munkavállalói oldalról azt mindenképpen hozzá kell tennünk, hogy a leendő új munkahelyek ne éhbéért alkalmazzanak embereket és ne legyünk a segédmunkások és betanított munkások, valamint áruházi polcfeltöltők országa. A „megszorításokat” nem fogadjuk el, a takarékoságot támogatjuk. Európai és nemzeti szinten túlburjánzott a bürokrácia, ami közvetve és közvetlenül is árt a gazdaságnak. Az állampolgárok naponta megszenvedik ezt. A bürokraták hatalmas ellenállása ellenére az „ügymenetben” további egyszerűsítés és ésszerűsítés múlhatatlanul szükséges.

4. Kutatás-fejlesztés és innováció

A magyar dolgozói réteg csak úgy tud elfogadható szinten megélni, ha a szellemi képességeit, tudását kamatoztatja, mivel Magyarország nyersanyagban és energiában szegény. A modern világ egyébként is zömmel olyan termékeket állít elő és képes csak értékesíteni, amely termékekben egyre nagyobb a szellemi hányad, az innováció. Szakemberek képzése oktatási feladat, de vannak infrastrukturális feltételek is.

A kutatás-fejlesztés jelentős anyagi forrásokat igényel, de akárcsak az oktatást, ezt is befektetésként kell kezelni. Az EU a kezdetektől deklarálta a kutatáspárti, de az anyagi ráfordításokat, mégis az USA-hoz vagy Japánhoz képest harmadában-ötödében limitálta. A lemaradást ez minden bizonnyal fokozni fogja. Magyarországon a kutató intézmények jelentős hányada megszűnt, a vegyiparban, pl. eltűnt 11 kutatóintézet, több ezer magasan képzett szakember távozott külföldre, pályát módosított, vagy tűnt el iskolateremtő tudásanyagával együtt a magyar munkaerőpiacról mindörökre. Földindulásszerű változtatásokra, átgondolt iparpolitikára van szükség, a jelenlegi rövid és középtávú elképzelésekkel félő, hogy sehová nem jutunk.

5. Klímaváltozás és energiahatékonyság

A következő generációk szempontjából létfontosságú és el nem odázható globális problémákról van szó, úgymint: a fenntartható fejlődésről, környezetvédelemről, „zöld” gazdaságról, megújuló energiákról stb. Az Európai Uniónak és Magyarországnak is mindent meg kell tenni az előrelépésre. Ezt nemcsak a kis és középvállalkozások szintjén kell kezelni. Politikai eszközökkel és felhívásokkal rá kell ébreszteni a Föld minden államát-térségét a közös érdek fontosságára. Azaz arra, hogy nem a profit és a piac a legfontosabb tényezők ezen a földi világon. A fennálló kapitalista rendszerben távolabbi is lehet és kell tekinteni Az emberek bevonása és szemléletük megváltoztatása itt is alapvető tényező. A pazarlás-takarékosság fényűzés-ésszerűség fogalmak a közeli évtizedekben jelentősen át fognak értékelődni és erre már most fel kell készülnünk.

6. Szegénység, gazdagság, boldogság

A spekulációs úton szerzett vagyonok egyes becslések szerint a nyolcvan százalékát teszik ki az újonnan keletkező vagyonoknak. Ennek egyenes következménye, hogy a szegények egyre szegényebbek lesznek, a gazdagok pedig egyre gazdagabbak. Mivel a világ megváltozása és a társadalmak munka alapúvá válása még egy ideig láthatóan várat magára, az EU és Magyarország is elsősorban a már említett munkahelyteremtéssel ill. a jelenlegi munkahelyek megőrzésével tud segíteni saját szegényein. Ez utóbbiban kulcsszerepe lehet a szakszervezeteknek és a szakszervezetekre támaszkodó kormányoknak egyaránt. Ehhez mindenképpen szükséges a hiteles és rendszeres tájékoztatás és egyeztetés, a számok pontos ismerete.

Ugyanakkor fontosnak tartjuk megemlíteni, hogy Európában és Magyarországon is súlyos társadalometikai problémákkal kell szembenéznünk. Széles rétegek felejtették el az „aki nem dolgozik, ne is egyék” és a „segíts magadon, az Isten is megsegít” igazságát. Ehhez a kérdéskörhöz tartozónak érezzük az alkalmi és kölcsönzött (kiszolgáltató) munkaerő kérdését, hiszen az így alkalmazottak zöme kényszerhelyzetben lévő szegény ember. Ráadásul ebben a körben a szürke és fekete munka is tömeges jelenség, visszaszorítása mindnyájunk közös érdeke.

Bizonyos rétegek helyzetén javíthatnak eszközjuttatások, pl. a termőföld. Ennek megműveléséhez is kell azonban szaktudás és szándék. Mert, aki nem tud, vagy nem akar dolgozni, azon ez sem segít. Az emberi tényező, az oktatás-nevelés, itt is meghatározó jelentőségű, annak tudomásulvételével, hogy a dolgozói többség, felmérve lehetőségeit, általában inkább „boldog” akar lenni, mint „gazdag”.

Budapest, 2011. március 31.

VDSZ Elnökség